

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutio[n]es Morales

In Quibus Uniuers[ae] Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

1 Quae sit natura, & ratio locatio[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

De Euictionibus.

CAP. XXX.

EVICTIONE est Rei emptæ, aliæ causa receptæ ablatæ, interpositio Iudicis decretæ, l. *Euicta ff. de euict.* Quia motus fuit, ut si res non Quiritium, sed gentium iure alienaretur, is, qui eam, equiebat, duplum aut simplam stipularetur sibi ab auctore dari, si ea sibi iudicio ademeretur: ut Varro significat lib. 2. de Re Rustica cap. 10. Itaque, euincere, est rem meam iure dominii ab aliquo, cuius non erat, alteri aut datam, aut venditam repetere in iudicio, & ab emptore per Iudicis sententiam, ad eam (rem) mihi restitueendam condamnatio extorquere, & auferre, l. 1. ff. de euict.

Primo quaeritur, quando Venditor actione de euictione teneatur? De hoc dubio Glossa, & cæteri Canonici iuris interpretes in titu de emptione & venditio. & civilis Iuris periti, l. 1. & seqq. ff. de euictionibus. Venditor tenetur tali actione, postquam emptor ipsi denuntiauit, ut rei venditæ ius contra litem moram tueatur, & cogitur solvere omnes in pennis, quas emptor fecit litigando, siue litem obtinuerit, siue secus, l. 1. C. de euict. & l. venditores, ff. de verbo obligat.

Secundo quaeritur, An aliquando venditor liber & solutus sit actione de euictione? Respondeo, in certis causis eum esse immunem & liberum.

Prima est: Si emptor non denuntiauit venditori litem moram, ut eam defenderet, l. Si emptor fundi, C. de euict.

Secunda, quando emptor citatus & vocatus à Iudice contumaciter absuit, quia tunc ob contumaciam suam condemnatus videtur, l. Si emptor, modo citata, & l. Si ideo, ff. de euict. & idem iuris est, si venditore absente, emptor à sententia non appellauit, l. Herennius, ff. de euict.

Tertia, quando per iniuriam sententia lata fuit contra emptorem, l. Si emptor fundi supradicta, nam iniuria quæ fit emptori, venditori non nocet, & idem est, si per vim extra iudicium emptor re vendita spoliatur, Abbas in cap. Si venditori, de emptione.

Quarta, quando emptor compromisit, & lata est sententia contra ipsum, l. Si dictum ff. de euict.

Quinta, quando emptor potuit rem venditam vsu capere, & non fecit, l. Si dictum citata.

Sexta, quando sciens rem emit alienam, nisi de euictione specialiter sibi cauerit, l. Si fundum, C. de euict.

Septima, Si aliquid casu coniungat, t. Ad nostram, de Rebus Eccles. non alien.

Tertio quaeritur, An quando venditor pactum fecerit, ne de euictione tenetur, eo ipso sit liber, ita ut quando emptor specialiter renuntiauit actioni de euictione, quam habet aduersus venditorem, venditor eo onere sit liber & solutus? Respondeo, tale pactum si fiat, nihil obstat, quominus debeat pretium soluere euicta re, l. ex empto, ad finem, ff. de Actionibus empti & venditi. Hoc autem locum habet, quando pactum est generale, nimirum, ne tenetur, quamuis res ab aliquo euincatur. Quoniam si speciale pactum fuerit, videlicet, ne tenetur, si res euincatur à persona certa, vel in causa certa, tunc non tenetur actione, de euictione, l. Qui libertatis, ff. de euict. & Glossa ibid.

D E

LOCATO ET
CONDUCTO.

DE hoc contractu extat Titulus nu. & ordine 18. in lib. 3. Decretalium, & in Codice lib. 4. Titulus 45. est De locato & Conducto: & in Digestis libro 19. Titulus est Locati, & Conducti: In institutionibus Iustiniani in per. lib. 3. Titulus 25. est de Locato & Conducto.

Quæ sit natura, & ratio Locationis.

CAPVD I.

Primo quaeritur, quid sit locatio? Est personæ, vel rei concessio mercede in pecunia numeranda conuenta. Azo in Summa tit. de Locato, Hostiensis in Summa, eodem tit. §. Quid sit Locatio, Bartolus & alij in Rurrica eiusdem tituli. Dicitur: (Personæ, vel rei concessio) quia quis aliquando locat operas suas aliquando alias res. (Ad vsum) in quo distinguitur Locatio ab ijs contractibus, per quos transferuntur dominium in accipientem, cuiusmodi sunt Venditio, Permutatio, Donatio, Mutuum: nam rei Locatæ dominium ad conductorem non transit, sed vsus duntaxat, l. Non solum ff. Locati.

Distinguitur etiam Locatum à Deposito, quia res locatur, ut ea conductor vratur, at res non deponitur, ut ea vratur, qui accipit. (Mercede in pecunia numeranda) in quo differt Locatum à commodato & Precario, & quolibet alio contractu innominato. Nam per commodatum & Precarium transferuntur quidem vsus solus, sed gratis & liberaliter: at Locatio non fit nisi mercede. l. Si conuenerit, ff. Communi diuidendo & l. Si vir uxori ff. de Donatio, inter virum, & uxorem. Distinguitur verò à contractu innominato, quia quamuis per aliquos contractus innominatos transeat solum vsus in accipientem; non tamen necessario mercede pecuniaria, sed alia quauis re; ut si inter me, & te conuenerit, ut dem tibi certas mensuras olei, si in capitolium accenderis. Vnde in contractu huiusmodi innominato agitur actione, quæ dicitur, Præscriptis verbis, l. 1. Si conuenerit ff. Communi diuidendo. §. Si quis seruum. l. Naturalis, §. At cum do, ut facias, ff. de Præscript. verbis.

Secundo quaeritur, quisnam sit Locator? Is nimirum est, qui concedit alteri vsum suæ rei, vel operas suas personæ, & mercedem recipit, Hostiensis loco citato. Quis verò est conductor? Is utique, qui soluit mercedem ob vsum rei, vel operas personæ sibi concessas. Vnde versus: (Qui locat, ille capit: conducit qui pretium dat.)

Tertio quaeritur, Quo iure sit introductus contractus locationis? Iure gentium, siue naturali, l. 1. ff. Locati.

Quarto quaeritur, An appellatione Locationis præferatur ad longum tempus intelligatur etiam emphyteusis?

De hac questione tractabo libro proxime sequenti, cum de emphyteusi differam.

**

*